

Sygn. akt: X C 529/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Domańska

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa P. R. (1)

przeciwko M. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 526 zł (pięćset dwadzieścia sześć złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty:

- 1189 zł od dnia 10 października 2016r. do dnia 7 listopada 2016r.;

- 526 zł od dnia 8 listopada 2016r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 40 zł (czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Katarzyna Malinowska

X C 529/17

UZASADNIENIE

Powódka P. R. (1) złożyła przeciwko M. P. pozew o zapłatę kwoty 976 zł z odsetkami i kosztami.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż w dniu 1 września 2016 r. powódka zawarła z pozwanym umowę zlecenia. Umowa została zawarta na czas oznaczony do dnia 30 września 2016 r. Strony ustaliły wynagrodzenie w wysokości 12 zł za godzinę pracy płatne w terminie 5 dni od dnia wystawienia rachunku przez zleceniobiorcę. Powódka przepracowała 160 godzin, w rezultacie należne jej wynagrodzenie to kwota 1639 zł. Pozwany zapłacił jednak tylko kwotę 663 zł. Dochodzona pozwem kwota to różnica pomiędzy kwotą należną a kwotą wpłaconą.

W dniu 17 stycznia 2017 r. Sąd Rejonowy w Toruniu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

Od nakazu zapłaty sprzeciw wniósł pozwany i domagał się oddalenia powództwa w całości.

Pozwany wskazał, iż wraz z umową zlecenia w dniu 19 lipca 2016 r. strony podpisały umowę o szkolenie, z której wynikało, iż w przypadku, gdy przed upływem 2 miesięcy od zakończenia szkolenia dojdzie do zaprzestania świadczenia czynności zleconych przez powódkę zobowiązana będzie ona do zwrotu 450 zł tytułem części kosztów

szkolenia. Nadto praca wykonana przez powódkę we wrześniu 2016 r. została zweryfikowana pod względem formalnym i merytorycznym i okazało się, że powódka popełniła wiele błędów. W związku z tym zostało zakwestionowane zestawienie czasu pracy sporządzone przez powódkę.

W odpowiedzi na to powódka wskazała, iż nie jest zobowiązana do zwrotu pozwanemu kosztów szkolenia bowiem zapis znajdujący się w umowie o szkolenie w § 2 ust 1 w zw. z § 2 ust 4 jest nieważny z mocy prawa (art. 58 § 2 kc) albowiem kształtuje stosunki pomiędzy stronami w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego i narusza uzasadniony interes powódki. Nadto pozwany nie wykazał faktu poniesienia kosztów szkolenia.

Sąd ustalił, co następuje:

P. R. (1) i M. P. łączyła umowa zlecenia. Powódka zajmowała się u pozwanego rozliczaniem dokumentów, kontrolą merytoryczną i formalną dokumentów, tworzeniem zestawień, ustalaniem bieżących zobowiązań z kontrahentami, tworzeniem ofert dla klientów, pomocą przy pracach biurowych, roznoszeniem ulotek, utrzymaniem czystości w biurze. Strony zawarły umowę na okres od 19 lipca 2016 r. do 29 lipca 2016 r., 1 sierpnia 2016 r. do 31 sierpnia 2016 r. i 1 września 2016 r. do 30 września 2016 r. z ustalonym wynagrodzeniem 12 zł za godzinę pracy. Powódka nie kontynuowała współpracy z pozwanym i w dniu 3 października 2016 r. wypowiedziała kolejną umowę zlecenia, która miała wiązać strony w października 2016 r.

Dowód: umowy k. 14 – 16 akt, wypowiedzenie umowy k. 19 akt

W dniu 19 lipca 2016 r. strony podpisały również umowę o szkolenie. Ustalono w niej, iż zleceniodawca przeprowadzi szkolenie, które obejmować będzie 20 dni zajęć teoretycznych i praktycznych – do dnia 18 sierpnia 2016 r., celem podniesienia kwalifikacji zleceniobiorcy. P. R. (1) zobowiązała się do przepracowania u pozwanego 3 miesięcy po zakończeniu szkolenia i zobowiązała się do zwrotu 450 zł w sytuacji, gdy przed upływem 2 miesięcy od zakończenia szkolenia dojdzie do zaprzestania przez nią świadczenia czynności zleconych pozwanemu. Należna kwota zostanie potrącona z kwoty stanowiącej zapłatę za wykonane zlecenie. Szkolenie było prowadzone przez E. P. – żonę pozwanego

Dowód: umowa k. 75 akt, zeznania świadka E. P. k. 76v-77 akt, zeznania świadka S. S. k. 77-77v akt

We wrześniu powódka przepracowała 160 godzin i należne jej wynagrodzenie wyniosło zgodnie z umową 1639 zł. Po zakończeniu współpracy stron E. P. dokonała sprawdzenia czynności wykonanych przez powódkę i okazało się, że popełniła dużo błędów podczas weryfikowania dokumentów, sporządzania zestawień i wykonywania innych prac zleconych przez pozwanego.

Dowód: zestawienie k. 17 akt, rachunek k. 18 akt, zeznania świadka E. P. k. 76v-77 akt, zeznania pozwanego M. P. k. 78v akt

Pismem z dnia 27 października 2016 r. pozwany został wezwany do zapłaty wynagrodzenia za wrzesień 2016 r., jednak zakwestionował on wysokość wynagrodzenia i wypłacił powódce kwotę 663 zł

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 20-21 akt, odpowiedź na wezwania k. 22 akt, potwierdzenie przelewu k. 23 akt

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny w sprawie na podstawie dokumentów, które nie były kwestionowane przez strony. Zeznania stron i świadków były w zasadzie spójne i korespondowały ze sobą. Zeznania P. R. (2) nie wniosły nic istotnego dla rozstrzygnięcia w sprawie.

Nieistotne dla rozstrzygnięcia w sprawie były przyczyny wypowiedzenia umowy przez powódkę w październiku 2016 r. a także, w jakiej części czynności wykonane przez powódkę we wrześniu były niepoprawne pod względem merytorycznym czy też formalnym.

Istotne w niniejszej sprawie jest to, że strony we wrześniu 2016 r. łączyła umowa zlecenia z wynagrodzeniem ustalonym na 12 zł za godzinę. Powódka obliczyła zgodnie z tymi kryteriami, że należne jej łączne wynagrodzenie to 1639 zł a pozwany zapłacił jej jedynie 663 zł.

Podkreślić należy, iż pozwany nie kwestionował, iż powódka przepracowała we wrześniu rzeczywiście 160 godzin. Pozwany na rozprawie w dniu 14 czerwca 2017 r. wskazywał, iż uznał, że konieczne jest obniżenie wynagrodzenia za ten czas ze względu na popełnione przez powódkę błędy podczas wykonywania zleconych czynności. Pozwany wskazał, iż obniżył jej wynagrodzenie o kwotę 50 zł z tytułu nierozliczonych polis, 100 zł z powodu nie zrobienia 4 z 16 zestawień, a także 400 zł za błędną weryfikację dokumentów. W tym miejscu podkreślić należy, iż strony ustaliły wynagrodzenie za godzinę pracy, a nie za ilość prawidłowo wykonanych czynności

Strony łączyła umowa nazwana umową zlecenia, a właściwie była to umowa o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy o zleceniu na podstawie art. 750 kc. Zapis zakresu świadczonych czynności wskazuje, iż bez wątpliwości powódka była zobowiązana do starannego działania na rzecz pozwanego, a nie do osiągnięcia konkretnego rezultatu.

Sąd uznał, iż słusznie pozwany obniżył wynagrodzenie powódki za wrzesień 2016 r. o 450 zł kosztów szkolenia. Sąd nie podziela poglądu powódki, że umowa ta była nieważna na mocy art. 58 § 2 kc, który stanowi, że nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współzycia społecznego. Podkreślić należy, iż w ramach szkolenia powódce przekazano umiejętności potrzebne do wykonywania zlecenia, zapoznano ją z systemami informatycznymi wykorzystywanymi do obsługi współpracy z zakładami ubezpieczeń, sposobami weryfikacji dokumentów załączonych do polis. W celu przekazania tej wiedzy osoba współpracująca z pozwanym - E. P. - poświęciła swój powódce czas. Nie było konieczności wykazywania poniesienia kosztów przez pozwanego, bowiem z istoty tej umowy, w ramach szkolenia przekazywane są szkolenemu wartości niematerialne. Biorąc pod uwagę, że umowa o szkolenie została zawarta przez powódkę dobrowolnie i nie miała ona wątpliwości co do jej treści, a pozwany umożliwił jej pracę, Sąd nie dopatrywał się w żadnym z zapisów umowy o szkolenie z dnia 19 lipca 2016 r. sprzeczności z zasadami współzycia społecznego. Określenie wartości szkolenia nie było wygórowane, a okres w którym powódka zobowiązana była pracować u pozwanego nie był długi. Nadto w toku postępowania nie wykazano, że powódka nie dostała umówionego wynagrodzenia za lipiec i sierpień 2016 r.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, iż należne powódce wynagrodzenie za wrzesień 2016 r. to kwota 1189 zł czyli kwota 1639 zł, pomniejszona o 450 zł kosztów szkolenia. Skoro pozwany zapłacił już 663 zł to do zapłaty pozostało 526 zł, o czym orzeczono w pkt I wyroku na podstawie art. 750 kc w zw. z art. 735 § 1 kc. Co do kwoty 450 zł powództwo podlegało oddaleniu z przyczyn omówionych powyżej.

Sąd zasądził również odsetki za opóźnienie od kwoty 1198 zł od dnia 10 października 2016 r. do dnia 7 listopada 2016 r. i dalsze odsetki od kwoty 526 zł od dnia 8 listopada 2016 r. na podstawie art. 481 kc.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 kpc stosunkowo je rozdzielając. Powódka poniosła koszty w kwocie 317 zł (270 zł wynagrodzenia pełnomocnika, 30 zł opłaty od pozwu i 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa) i wygrała proces w 54% a więc należna jej od pozwanego kwota to 171,18 zł. Pozwany poniósł koszty w kwocie 287 zł (270 zł wynagrodzenia pełnomocnika i 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa) i wygrał proces w 46% a więc należne mu od powódki koszty to 132,02 zł. Po skompensowaniu tych kwot Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki 40 zł.

SSR Katarzyna Malinowska